

1974-01-01

บรรณาธิการ

บรรณาธิการ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

บรรณาธิการ (1974) "บรรณาธิการ," *Journal of Social Sciences*: Vol. 11: Iss. 1, Article 1.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss/vol11/iss1/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Social Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

บทบรรณาธิการ

จุดมุ่งหมายของทุกหน่วยการเมืองในโลก มักจะปรากฏอยู่ในคำกล่าวอ้างที่ว่าต้องการความเป็นประชาธิปไตยทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม แต่ถ้าจะพิจารณาในสาระรายละเอียดแล้ว ก่อนอื่น คำว่า **ประชาธิปไตย** จะต้องได้รับการตีความให้กระจ่างแจ้งเสียก่อน ต่อจากนั้นจึงจะอธิบายได้ว่า สภาพการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่เป็นประชาธิปไตยนั้น หมายถึงสภาพการณ์อย่างไร

จากประสบการณ์ที่ผ่านมา แต่ละหน่วยการเมือง มักจะมีคำจำกัดความเรื่องราวเกี่ยวกับ**ประชาธิปไตย**ตามแบบของตนเอง ในกรณีของประเทศไทย เราก็มีสัจพจน์ที่ใช้กันอยู่ทั่วไปไปมาจนชั่วระยะเวลาหนึ่งคือคำว่า “**ประชาธิปไตยแบบไทย ๆ**” ซึ่งกินความหมายกว้าง ครอบคลุมไปถึงพฤติกรรมนานาชนิด ซึ่งบางชนิดยากต่อการอธิบายถึงเหตุและผลของการเกิดพฤติกรรมเช่นนั้น

ในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เป็น “**วันมหาวิปโยค**” นิสิต นักศึกษา และประชาชนจำนวนหนึ่งได้รวมตัวกันอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ได้ทำการเรียกร้องให้ประเทศไทยมี “**ประชาธิปไตยที่แท้จริง**” อย่างไรก็ดี แม้ว่าการกระทำเช่นนั้นจะต้องได้รับการจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ของชาติไทย แม้ว่าชีวิตที่เสียไปในการต่อสู้กับฝ่ายที่กำลังเหนือกว่า จะได้รับการยกย่องว่าเป็น **ชาติหิเล** แม้ว่าเจ้าของดวงวิญญาณเหล่านั้นจะได้รับการขนานนามว่าเป็น **วีรชน** ก็ตาม แต่ทั้งนี้ได้หมายความว่าสภาพของ “**ประชาธิปไตยที่แท้จริง**” จะเกิดขึ้นได้โดยอัตโนมัติในประเทศไทย กระบวนการดำเนินไปสู่สภาพประชาธิปไตยในประเทศไทย ไม่ได้รับช้อยกเว้นว่าการที่ม็อบประท้วงออกไปด้วยทศพิศราชธรรม การมีวีรกรรมของนิสิต นักศึกษา และประชาชนเป็นจุดกระตุ้น การมีนายกรัฐมนตรีที่มีชื่อเสียง จะเป็นการสร้างหรือประกันสภาพของประชาธิปไตยที่แท้จริง หากแต่ยังจะต้องมีปัจจัยอื่น ๆ มาประกอบผสมผสานกันจนเป็น **ระบบ** ที่จะทำให้เกิด **ระบอบ** ประชาธิปไตยขึ้นได้ ซึ่งสิ่งสำคัญยิ่งในมวลปัจจัยเหล่านั้นคือ **เอกบุคลิก** นั่นเอง

ประชาชนคนไทยแต่ละคน เป็นเอกบุคลิกอันเป็นอนันตรกอยู่ในจักรกลที่จะทำให้เกิดระบบที่เป็นประชาธิปไตย แต่ละคนมีหัวใจและพลังจิต ซึ่งพร้อมที่จะเป็นประชาธิปไตยแล้วหรือไม่ แต่ละคนได้ตระหนักถึงซึ่งความหมายอันถูกต้องและแท้จริงของคำว่า “**ประชาธิปไตย**” แล้วหรือไม่ ถ้าเป็นดังนั้นแล้วตราบิต ตราบนั้น **เอกบุคลิก** จึงจะเป็นพลังที่จะ **สร้างระบบ** และ **นำระบบ** ให้หมุนตามครรลอง ก้าวไปสู่ความเป็น **ประชาธิปไตย** ได้ ในที่สุด